

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Sermo IV. Ædificium Boni Exempli Adoptivum & Adoptatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

S E R M O I V.

ÆDIFICIUM BONI EXEMPLI ADOPTIVUM, & ADOPTATUM.

ARTICULUS I.

*Quod-nam sit, & Quomodo extruatur
Ædificium boni exempli:*

 UARTUM Ædificium; ad quod erigendum firmandumque diligentem operam havat Architectus Christianus Tropologicus, nominetur BONI EXEMPLI. illud enim summoperè curandum Sapienti, ut nihil verbo, gestu; aut opere exterius molitur, quod si in aliorum notitiam veniat, iis emolumentum aliquod spirituale adferre non possit. Hoc autem usitatissima in Ecclesiâ phrasî, dicitur, *Ædificare proximum: ad proximi Ædificationem conferre: facere, quod Ædificet.* Et jam trito vocabulo, præsertim inter viros religiosos, & Scriptores Ecclesiasticos, *ÆDIFICATIONE* valet idem, quod bona ac religiosa conuersatio: & loqui verbum Ædificationis, aut facere quidpiam ad Ædificationem, significat, ad aliorum utilitatem spiritualem, dicere, aut agere, quod est proprium Architecti Christiani Moralis; ut hujus operis initio, integro Sermone est demonstratum.

Prima Pars.

ARTI.

ARTICULUS II.

*Quod-nam sit, & Quomodo construatur Ædificium
Adoptivum.*

QUINTUM Architecti Tropologici Ædificium nomine ADOPTIVUM. Denominationis hæc est ratio. Quamvis *Adopto*, unde *Adoptatio*, & *Adoptio*, primariâ significatione ad filium referatur: nam est idem, ac in filii locum adscisco, seu filium facio; tamen ad alia quoque transfertur. Quomodo dicitur quis adoptat aliquem in suam salutem: adoptare defensorem: adoptare sibi nomen, nempe, alterius nomen adsumere, seu participem facere: eadem analogiâ, dici potest, adoptare alterius Ædificium; in illud, ut in suum, se inserere, nulla possessoris injuriâ, ac proinde illius bona venia. Est itaque Ædificium *Adoptuum*, aut, si mauis, *Adoptatum*. Virtutum uniuersitas, quæ aliorum operâ ac sudore, in Palatii, aut Domus sapientiæ formam composita, nobis etiam ad inhabitandum animo seruit, ac si proprium esset Domicilium, si caritatis affectus, proximo de virtutum profectu gratulemur, illasque non secus ac nostras ad Deum, ex eius amore referamus. Quòd facit illud S. Augustini (a) superius allatum: *Fit per caritatem, ut quod habent singuli, commune sit omnibus: Sic enim quisque etiam ipse habet, cum amat in altero, quod ipse non haberet.* Et istud S. Gregorii (b): *Tanta vis amoris in illa pace (cælorum regno) nos sociat, ut quod in se quisque non accepere posset, hoc se accepisse in alio exultet.* Est enim in Ecclesiâ Catholica, Sanctorum Communio, ut ex symbolo Apostolorum doce-

(a) S. Aug. de mansionib. multis, Lib. III. Ser. III. (b) Lib. IV. Mor. cap. 31.

docēmūr. Ex quo sequitur, quod qui in illâ degunt, veluti vnius corporis membra se inuicem juuent, mutuis officiis, meritis, orationibus, quorum omnes possunt esse participes. Quare & Ædificat sibi fideles justi, & Ædificantur ab aliis, phrasî in sacris Litteris usitata. Sic Sara dicebat Abraham de Agar Ægyptia, forte Ædificabor ex ea, Genesis xvi. id est, fortè liberos suscipiam, quos ego mihi adoptabo, ac sic meos faciam. Et Genesis xxx. Ut Ædificer ex ea, aiebat Rachel: quod vulgatus Interpres verit, habeam ex illâ filios, quos mihi adoptem. Hoc Ædificandi modo lucrosissimo, quicquid aliorum opere extruitur, laborantibus iis siue verbo siue facto, nostris possessionibus accedit.

AT QUE hæc sunt quinque illa Ædificia, quæ Architecto Christiano esse debent veluti obiecta. vel opera, circa quæ versati debent indesinenter Artium ac Scientiarum cultores: est enim verissimè pronuntiationis à Seraphico Doctore Bonaventura, Opus. de reductione artium ad Theol. Fructus omnium Scientiarum est, ut in omnibus Ædificetur fides, honorificetur Deus, componantur mores. Quos illi componunt optime, qui moralium non contenti virtutum fabricâ, Christianarum illi structuram adiungunt, cui Exemplarem quoque, & Adoptatam Domini copulant: ac quotidie cælesti sibi Palatum indefesso studio perficere conantur: memores, se non jam hospites & adversarii esse, sed cives Sanctorum, & domesticos Domini, superedificatos super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide CHRISTO IESU. In quo omnis Ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, in quo & vos coedificamini in habitaculum DEI in spiritu, cui semper Laus, Honor, & Gloria.

NOTÆ.

§. *Domus non manufacta,*] Consolatur fideles Paulus calostis Domus contemplatione. q. d. non conturbet vos, quod corpus terrenum, in quo tanquam in tabernaculo, ad tempus degimus dissoluatur; quia scimus nos habere firmum Ædificium, non manufactum, & æternum ex Deo in cælis. Domum terrestrem quam & Tabernaculum vocat, ob temporiam mansionem opponit Ædificationi, id est, firmo Ædificio, & Domui Æterni non manufactæ. Vbi per *Domum Æternam* videtur intelligi Mansionem cælestem, vel Gloriam illam & claritatem, in qua veluti in Domum lucidissimam ingredientur iusti: nam paulus ante videtur hanc Domum appellasse æternum Gloriarum pondus. Itaque significat, statim dissolutâ Domo terrestri homines iusto Domum Gloriarum ingredi. Ad quod facit, quod Apostolus dicit, habemus, quasi statim dissoluto corpore habeatur, nec sit diutius expectandum, sicut in Testamento Veteri. Leonar. Lessius de summo Bonolib. 3. cap. 1. *Hec*, inquit, *expositio est probabili eamq; sequitur S. Anselmus, Lyranus, S. Thomas, &c. alii.*

VERUM probabilius est, per *Domum Æternam*, intelligi corpus immortale & gloriosum. I. Quia hoc magis pertinebat ad propositum: hortatur enim fideles ad mortificationem carnis & tolerantiam passionis corporalis, consideratione Corporis immortalis & gloriose, quod ipsis in cælo à Deo est præparatum. Nec obstat verbum, (*habemus*) in praesenti, quia habemus in preparatione diuina suo tempore re ipsa nobis donandum. II. Quia hæc duo aptius inter se respondent: Videlicet, Corpus terrene in quo, velut tabernaculo, ad breue tempus degimus, & Corpus cælestis in quo, tanquam firmo Ædificio æternum manebimus. III. Quia est magis consentaneum versiculis proximè sequentibus, in quibus manifestè lo quirur de gloria corporis, seu Corporis gloriose. Hunc sensum amplectuntur Chrysost. Ambrosius, Theophylact. Theodoreus, Vasquez, Pineda, Cornelius, legenda Bellarminus lib. de beatitud.

PARADISUS,] Gloria æterna dicitur etiam *Paradisus*. Luct. XXIII. Hodie mecum eris in *Paradiso*, id est, gloria & gaudio regni cælestis, ut passim exponunt PP. *Cyrillus catechesis 13. Chrysostomus*.

*sost. hom. i. de Cruce & Latrone Ambr. in Luc. Sumitur autem ibi *Paradisus*, non pro loco corporeo, sed, vel pro Gloria Beatorum, vel pro Deo in quo omnes Mentes beatæ, per visionem & amorem habitant, atque ineffabilem suavitatem. ac delectationem hauriunt. Deus enim est optimum & suauissimum Beatorum Domieilium, ipse illis locus, *Paradisus*, *Mundus*, *omnia*. Mens enim magis est vbi amat, quam vbi animat, ut loquitur Augustinus: & Intelligentiae, ac amoris locus, est bonum & pulchrum. Idem S. Aug. lib. xii. de Genesi, cap. 29. *Visionem Dei* ait esse *Paradisum*, in quem raptus fuerit Paulus. cap. 34. *Verbum Dei*, in quo est lætitia Beatorum esse *Paradisum Paradisorum*. Legantur *Maldonatus*, & *Cornelius* in Euang. *Bellarminus* de *Paradiso*, *Lessius* lib. 3. de *Beatitudine*, cap. 1. *Theophilus Raynaudus* de *metamorphosi Latronis* cap. x.*

S. ABDIAS.] *Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiasticis*: *Abdias Babylonius*, unus ex Discipulis Domini fuisse dicitur: | Sed Vite Apostolorum, quæ sub nomine eius circumferuntur, fabulis similares sunt, quam vera narrationi. Sed neque eius *Abdia*, aut libri eius ullam in veteribus mentionem inuenio. Usus tamen sum eius libro, qui est in manibus, in quo verum, & historicum est. S. Thomas profectum ad Indos, homines ad fidem conuertendi, & ad cœlestem patriam transmittendi gratiam. Cetera accipiuntur, ut allegoricè scripta.

O 3.

SERMO